

Crec que la fesomia de la nostra Girona, i la de la majoria dels pobles del Gironès -Salt, especialment- ha experimentat una transformació gairebé ferotge, potser una mica indigesta, però que, si la comparem amb la trista pintura que feia l'anònim aspirant a poeta, ens n'hem d'alegrar, i molt. Els que hem tingut la sort d'encetar aquesta dècada tenim l'obligació moral de participar en aquesta transformació pel simple fet de ser ciutadans, és a dir, protagonistes. Que tinguem sort.

EL PLA DE L'ESTANY

xavi xargay

De cinema social | Per segon any ha tingut lloc a Banyoles el Festival de Cinema Social FemCurt, organitzat per l'associació Irregular, una entitat sociocultural banyolina que promou actituds no discriminatòries per raons de sexe, origen o edat. Amb el projecte FemCurt es pretén oferir una sèrie d'activitats que permetin fer arribar l'art a tothom, i alhora generar i construir esperit crític. Així, tot i que la base de la proposta és el cinema, el festival ha inclòs altres activitats: exposició de fotografies, jornada formativa per a professionals dels serveis socials del sector audiovisual i cultural, concerts, i un espectacle teatral creat pels membres del Centre Ocupacional i Especial de Treball Pla de l'Estanty (COIET). Els 21 curtsmetratges seleccionats han optat a 4 premis: millor curt de ficció (dotat amb 4.000 euros i guanyat per *Escondite*, de José Miguel Adamuz),

millor reportatge (obtingut per *Me'n vaig de casa*), millor curtsmetratge català (*La història de sempre*, de José Luis Montesinos) i premi del públic (*Los pipitos*, de Julio Suárez).

Del tren pinxo | No tan sols de cançons viu el pladestanyenc, encara que les cançons hagin esdevingut memòria popular i educació sentimental de diverses generacions. Potser per això, i perquè encara no ha requalificat el sòl urbà que ocupava l'antiga estació de Mata, l'Ajuntament de Porqueres, amb l'ajuda de la Diputació de Girona, la Generalitat i diversos particulars, ha rehabilitat un vagó del tren petit (que va transportar gent i altre bestiar de Girona a Banyoles des de 1928 fins a 1956) que ara es pot veure al costat de l'antic baixador de Mata, transformat en petit museu dedicat al Tren Pinxo, amb fotos, plafons explicatius i peces històriques, com ara fulls d'horaris i plànols del projecte. L'acte d'inauguració va estar presidit per la nostàlgia, per l'orgull i pel desig que el nou espai no es converteixi en lloc abonat a bretolades.

Del folklore | L'altre dia em va trucar, emocionat, un dels meus nebots. «Uncle, no t'hi vaig pas veure, al Col·loqui de Tardor! Això de llegendes fa poc per tu, eh?». «No, jo...». «El coneixes, l'Àngel Vergés? És un filòleg la mar de trempat. Té un bloc de temes populars, Lletres de Travertí; dirigeix la col·lecció Contes de Llegendes, del Consell Comarcal, que acaba d'editar el tercer volum, *El maig de Cornellà*; ha guanyat algun premi per Tarragona d'estudis populars, i va ser un dels responsables del 17è Col·loqui de Tardor, que va organitzar el Centre d'Estudis Comarcals de Banyoles i el Consell Social de la Universitat de Girona, amb el suport del Departament de Cultura de

la Generalitat, la Diputació de Girona i l'Ajuntament de Banyoles. Durant tot un divendres i un dissabte, estudiosos d'arreu dels Països Catalans em varen arrelar a la meua terra, *uncle!* Quines històries! Quines llegendes! Banyoles, Catalunya nord, l'Alguer, Vic, Pirineus, l'Alt Vallespir... Si som una nació, *uncle*, una nació! En Vergés sí que és un filòleg com cal, i no tu, que ets un llepafils estirat». «Però, escolta...». Ja havia penjat. Em cal dir que estic d'acord amb la primera part de la seva afirmació. Pel que fa a la segona, diria que sóc un llepafils arrugat -per l'edat, bàsicament.

LA SELVA

joan domènech

Vidreteres: presentació d'un llibre sobre el suro | En èpoques passades Vidreteres va tenir la seva importància com a centre de producció tapera. El testimoni més fefaent que en queda és el Casino, institució que responia als interessos associacionistes dels obrers del món del suro, atents, en tot moment, al seu progrés intel·lectual i artístic i a l'aprofitament de les estones de lleure. Segurament per això el Centre d'Estudis Selvatans va decidir presentar en aquesta localitat -bé que a la sala d'actes de la Biblioteca Municipal, en comptes de fer-ho a la sala del Casino, on hauria tingut més sabor (però possiblement massa soroll)- el dotzè volum de la col·lecció Estudis i Textos, titulat *El negoci del suro a la comarca de la Selva (del segle XVIII a mitjan segle XIX)*, que ha escrit el professor Joaquim Alvarado i Costa (Figueres, 1971), un especialista en el tema que afe-

